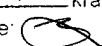




US21010151

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	19-02-2021 4
krát Přílohy: _____	
Vyřizuje: 	

Potvrzení o doručení dokumentu

Organizace: Ústavní soud

Základní údaje

Číslo podání: US CKDP 0002558/21

Odesílatel Petr Toman - Toman Petr, JUDr.,
advokátVěc: Návrh na zrušení usnesení vlády ČR ze dne 14.2.2021, č. 125 (59/2021 Sb.), a navazujících
krizových opatření, Návrh na přednostní projednání podle § 39 zák. o Ústavním soudu

Doručeno: 19. 2. 2021 9:14:47

K Rukám:

ID zprávy: DZ-127012

Do vlastních rukou: Ne

Email/DS: 5hkf4vc

Spisová značka:

SP. Zn. Odesílatele:

Nepředehat'

Seznam validací

Výsledek	Soubor	Subjekt certifikátu	Vystavitel
Příloha je validní	Návrh-senátorů-na-zrušení-usnesení-ounouzovém-stavu.pdf		
Podpis je platný	Návrh-senátorů-na-zrušení-usnesení-ounouzovém-stavu.pdf	SERIALNUMBER=MPSV-1821258307, E=toman@iustitia.cz, CN=JUDr. Petr Toman, OU=Clients, O=elidentity a.s., C=CZ	CN=ACAEID3.1 - Issuing Certificate, OU=Qualified Trust Service Provider, OID.2.5.4.97=VATCZ-27112489, O=elidentity a.s., C=CZ
Příloha je validní	Faktor-Ladislav-podpis-ÚS.png		
Příloha je validní	Fischer-Pavel-podpis-ÚS.pdf.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Fischer-Pavel-podpis-ÚS.pdf.pdf		
Příloha je validní	Holásek-Jan-podpis-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Holásek-Jan-podpis-ÚS.pdf		
Příloha je validní	Kantor-Lumír-podpis-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Kantor-Lumír-podpis-ÚS.pdf		
Příloha je validní	Košťal-Rostislav-podpis-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Košťal-Rostislav-podpis-ÚS.pdf		
Příloha je validní	Pavera-Herbert-podpis-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Pavera-Herbert-podpis-ÚS.pdf		
Příloha je validní	Pavera-Herbert-podpis-ÚS-ověření.pdf		

Podpis je platný	Pavera-Herbert-podpis-ÚS-ověření.pdf	T=starosta, SERIALNUMBER=P260047, G=Herbert, SN=Pavera, CN=Mgr. Herbert Pavera, OU=03, OU=03, O=Obec Bolatice, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00299847, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Plná-moc-Vystrčil-Miloš-ÚS.pdf		
Podpis je platný	Plná-moc-Vystrčil-Miloš-ÚS.pdf	SERIALNUMBER=MPSV-1821258307, E=toman@iustitia.cz, CN=JUDr. Petr Toman, OU=Clients, O=elidentity a.s., C=CZ	CN=ACAeID3.1 - Issuing Certificate, OU=Qualified Trust Service Provider, OID.2.5.4.97=VATCZ-27112489, O=elidentity a.s., C=CZ
Příloha je validní	Podpisová-listina-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Podpisová-listina-ÚS.pdf		
Příloha je validní	Seitlová-Jitka-podpis-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Seitlová-Jitka-podpis-ÚS.pdf		
Příloha je validní	Vítková-Jaromíra-podpis-ÚS.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	Vítková-Jaromíra-podpis-ÚS.pdf		
Podpis je platný	PrijataDZ.zfo	SERIALNUMBER=S91490, CN=Informační systém datových schránek - produkční prostředí, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ



založeno 1990

TOMAN & PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Trojanova 12
120 00 Praha 2
www.iustitia.cz

tel.: +420 234 701 111
tel.: +420 224 918 490
e-mail: ak@iustitia.cz

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	19-02-2021 4
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje:	

Ústavní soud České republiky Joštova 8 660 83 Brno

V Praze dne 19. února 2021

Navrhovatelé: **Skupina senátorů uvedených na následující straně**
za něž jedná předseda Senátu Parlamentu České republiky
RNDr. Miloš Vystrčil

Právně zastoupení: **JUDr. Petrem Tomanem, LL.M.**, advokátem ev. č. ČAK 0685
sídlem Trojanova 2022/12, 120 00 Praha

Účastník řízení: **Vláda České republiky**
Úřad vlády České republiky
Nábřeží Edvarda Beneše, 118 00 Praha

JUDr. Petr Toman
Digitálně podepsal JUDr. Petr Toman
Datum: 2021.02.19 08:54:39 +01'00'

N á v r h

na zrušení usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 125 (59/2021 Sb.), a navazujících krizových opatření podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky a podle § 64 odst. 2 písm. b) zákona o Ústavním soudu

N á v r h

na přednostní projednání podle § 39 zákona o Ústavním soudu

*datovou zprávou
plná moc
podpisová listina navrhovatelů*

Neředehat'

Navrhovatelé:

1. Miloš Vystrčil, předseda Senátu
2. Lumír Aschenbrenner
3. Tomáš Czernin
4. Alena Dernerová
5. Ladislav Faktor
6. Pavel Fischer
7. Jan Grulich
8. Hynek Haza
9. Jan Holásek
10. Jan Horník
11. Anna Hubáčková
12. Jitka Chalánková
13. Václav Chaloupek
14. Jaroslav Chalupský
15. Renata Chmelová
16. Šárka Jelínková
17. Tomáš Jirsa
18. Lumír Kantor
19. Rostislav Košťál
20. Roman Kraus
21. Miroslava Němcová
22. Raduan Nwelati
23. Zdeněk Nytra
24. Jiří Oberfalzer
25. Herbert Pavera
26. Jiří Růžička
27. Jitka Seitlová
28. Petr Šilar
29. Ondřej Šimetka
30. Adéla Šípová
31. Jan Tecl
32. Tomáš Třetina
33. Jaromíra Vítková
34. Lukáš Wagenknecht
35. Jaroslav Zeman

I. Úvod

- [1] Usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 125 (59/2021 Sb.), dále jen „*usnesení o nouzovém stavu*“, vyhlásila vláda „... *pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) na území České republiky nouzový stav na dobu od 00:00 hodin dne 15. února 2021 na dobu 14 dnů.*“.
- [2] Práva a povinnosti fyzických a právnických osob plynoucí z ústavního pořádku České republiky omezila vláda následujícími krizovými opatřeními:
- usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 126 (60/2021 Sb.), krizové opatření o zákazu maloobchodního prodeje a služeb,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 127 (61/2021 Sb.), krizové opatření o omezení volného pohybu osob,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 128 (62/2021 Sb.), krizové opatření o omezení provozu orgánů veřejné moci a správních orgánů,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 129 (63/2021 Sb.), krizové opatření o omezení provozu škol a školských zařízení,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 130 (64/2021 Sb.), krizové opatření o zajištění nezbytné péče o děti ve věku 3-10 let zaměstnanců obcí a krajů zařazených k výkonu sociální práce a poskytovatelů sociálních služeb,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 131 (65/2021 Sb.), krizové opatření o zákazu návštěv ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 132 (66/2021 Sb.), krizové opatření o vycházkách v zařízeních sociálních služeb,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 133 (67/2021 Sb.), krizové opatření o zákazu návštěv ve vazebních věznicích, věznicích a detenčních ústavech,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 134 (68/2021 Sb.), krizové opatření o omezení volného pohybu osob při vstupu na území okresů Cheb, Sokolov a Trutnov,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 135 (69/2021 Sb.), krizové opatření k zajištění kritické infrastruktury,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 136 (70/2021 Sb.), krizové opatření o provozu krematorií,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 137 (71/2021 Sb.), krizové opatření o pracovně lékařských prohlídkách,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 140 (72/2021 Sb.), krizové opatření o provozu datových schránek zdarma,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 141 (73/2021 Sb.), krizové opatření o možnosti urychlení změny zaměstnavatele pro cizince pobývající v ČR,
 - usnesením ze dne 14. 2. 2021, č. 143 (74/2021 Sb.), krizové opatření o usnadnění výplaty sociálních dávek.

- [3] Všechna výše uvedená usnesení byla vládou přijata na mimořádné schůzi vlády konané v reakci na to, že Poslanecká sněmovna na 83. schůzi konané dne 11. 2. 2021 neudělila souhlas s prodloužením nouzového stavu, který tak skončil dne 14. 2. 2021. Tento nouzový stav byl vyhlášen usnesením vlády ze dne 30. 9. 2020, č. 957 (391/2020 Sb.) a byl vládou se souhlasem Poslanecké sněmovny opakovaně prodlužován.

II. Aktivní legitimace

- [4] Navrhovatelé jsou aktivně legitimováni k podání tohoto návrhu ve smyslu § 64 odst. 2 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), jakožto skupina senátorů.

III. Pravomoc Ústavního soudu

- [5] Ústavní soud je podle čl. 87 odst. 1 písm. b) zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“), povolán k rozhodování o zrušení jiných právních předpisů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem nebo zákonem.
- [6] Nové vyhlášení nouzového stavu včetně souvisejících krizových opatření uvedených v odst. 2 považují navrhovatelé za protiústavní právní předpisy *sui generis*, a proto se dovolávají postupem podle § 64 a násl. zákona o Ústavním soudu jejich zrušení.

IV. Přezkoumatelnost usnesení o nouzovém stavu

- [7] Problematikou přezkumu rozhodnutí vlády o vyhlášení nouzového stavu se zabýval Ústavní soud v usnesení sp. zn. Pl. ÚS 8/20 ze dne 22. 4. 2020, v jehož odst. 25 uvedl: „... nelze rozhodnutí vlády o nouzovém stavu považovat ani za (jiný) právní předpis ve smyslu čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) nebo § 64 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.“
- [8] V odst. 26 pak uvedl: „Vyhlášení nouzového stavu vládou je v nyní projednávané věci primárně aktem aplikace ústavního práva; představuje "akt vládnutí", který má normativní dopad, zásadně nepodléhá kontrole Ústavního soudu a je "přezkoumatelný" primárně demokraticky zvoleným politickým ("nesoudním") orgánem, kterým je Poslanecká sněmovna. Nestanovil-li zákonodárce vhodný standard soudního přezkumu formou speciálních procesních pravidel, nelze na politické rozhodnutí o nouzovém stavu aplikovat tradiční ústavněprávní přezkum proporcionality. Vláda za vyhlášení nouzového stavu nese politickou odpovědnost, neboť odpovídá Poslanecké sněmovně (čl. 68 odst. 1 Ústavy), která pak může naplnit kontrolní funkci ve smyslu čl. 5 odst. 4 ústavního zákona o bezpečnosti republiky.“
- [9] Ústavní soud však rovněž v odst. 27 uvedl: „Absence soudní kontroly vyhlášení nouzového stavu není absolutní a lze si představit okolnosti, za kterých by sám Ústavní soud mohl (a měl) posoudit, zejména na základě návrhu politické menšiny, zda byl nouzový stav řádně vyhlášen, zda měl zamýšlené ústavněprávní účinky, a následně i rozhodnout o zákonnosti či ústavnosti

navazujících realizačních aktů, a to s odkazem na čl. 1 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 Ústavy, případně i na čl. 10 a 10a Ústavy. Akt vyhlášení nouzového stavu by Ústavní soud mohl zrušit, byl-li by v rozporu se základními principy demokratického právního státu a znamenal-li by změnu podstatných náležitostí demokratického právního státu.“

- [10] K této situaci – akt vyhlášení nouzového stavu je v rozporu se základními principy demokratického právního řádu – podle navrhovatelů napadenými usneseními vlády došlo. Postup, který vláda zvolila k vyhlášení nouzového stavu s účinností od 15. 2. 2021, se přiči principům demokratického státu a notně rozvrací systém brzd a protivah, který v tuto chvíli může normalizovat již jen Ústavní soud. Navrhovatelé poukazují i na skutečnost, že vyhlášením nouzového stavu není otevřen prostor pouze pro přijímání krizových opatření, která mohou být napadena u soudu jiným postupem, ale také se tím automaticky aktivují ta ustanovení právních předpisů, která svou povahou vybočují z obvyklého („nenouzového“) stavu a zasahují do jiných základních práv a svobod, jejichž ochrana je bez možnosti soudního přezkumu usnesení o vyhlášení nouzového stavu nemožná. Jde např. o § 29 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, díky kterému může být omezeno právo dodavatele podnikat podle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Dále lze poukázat na všechna ustanovení zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, která zpříšňují trestní sankci za spáchání trestného činu v době vyhlášeného nouzového stavu, a ta ustanovení trestního zákoníku, podle nichž je možné spáchat určité trestné činy jen při vyhlášeném nouzovém stavu (např. § 372 – nenastoupení služby v ozbrojených silách). Jako poslední příklad lze poukázat na porušení práva na samosprávu podle čl. 100 odst. 1 Ústavy, když podle § 21 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon) (dále jen „*krizový zákon*“), je starosta obce povinen již při samotném vyhlášení nouzového stavu zajišťovat připravenost obce na řešení krizových situací.
- [11] I přes výše citované právní závěry Ústavního soudu ohledně charakteru usnesení o nouzovém stavu a jeho přezkoumatelnosti Ústavním soudem nemohou navrhovatelé ani přehlédnout odlišná stanoviska značného množství ústavních soudců k výše citovanému závěru většiny. Kupř. ústavní soudkyně **Milada Tomková** uvedla: „*Jsem totiž přesvědčena, že Ústavní soud tuto pravomoc má dle čl. 87 odst. 1 Ústavy, neboť usnesení o vyhlášení nouzového stavu je právním předpisem. Právní předpis je normativní právní akt obsahující právní normu, tedy pravidlo chování. Jak je zmíněno výše, vyhlášení nouzového stavu je součástí hypotézy řady právních norem napříč celým právním řádem (je podmínkou, za níž se použije zbytek normy). Vymezuje zároveň území, na němž jsou orgány veřejné moci oprávněny realizovat krizová opatření. Na území určeném ve vyhlášení nouzového stavu pak mohou (bez dalšího) vznikat práva a povinnosti, které by jinak nevznikly či jejichž porušení by mělo odlišné následky. Znakem normativnosti je koneckonců i to, že se jako "rozhodnutí" publikuje ve Sbírce zákonů "stejně jako zákon", nehledě na to, že posléze nabývá "účinnosti" (čl. 12 ústavního zákona o bezpečnosti).*“ Ústavní soudci **Kateřina Šimáčková, Vojtěch Šimíček a David Uhlíř** uvedli: „*Vyhlášení nouzového stavu je právní akt (bod 26 usnesení) a soudům přísluší zkoumat, zda byly splněny procedurální předpoklady jeho vzniku včetně vyhlášení (čl. 12 ústavního zákona o bezpečnosti) a zda má tento akt náležitosti stanovené v čl. 6 odst. 1 věty první ústavního zákona*“

o bezpečnosti, a dovést z toho odpovídající důsledky (srov. shodně bod 31 usnesení, v němž většina zkoumá důsledky nedodržení formy, neboť vyhlášení nouzového stavu nemělo předepsanou formu rozhodnutí, ale usnesení vlády, a to v rozporu s čl. 12 ústavního zákona o bezpečnosti.“ Ústavní soudce **Radovan Suchánek** uvedl: „Ostatně dospěla-li většina pléna k tomu, že na kategorii usnesení vlády o přijetí krizového opatření podle krizového zákona pohlíží "materiálně" jako na jiný právní předpis podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy a § 64 odst. 2 zákona o Ústavním soudu (bod 45), což je rovněž závěr nikoli nesporný, pak v jejich argumentech týkajících se napadeného usnesení vlády o vyhlášení nouzového stavu nenalézám dostatek relevantních důvodů, proč by i ono nemohlo být nahlíženo jako právní předpis ve funkčním smyslu, tedy obecně způsobilý k přezkumu před Ústavním soudem (viz Filip, J. in Bahýlová, L., Filip, J. Molek, P. Podhrázký, M., Suchánek, R., Šimiček, V., Vyhnánek, L. Ústava České republiky. Komentář., s. 1097 a násl.). Přijaté řešení, tedy že nyní Ústavní soud – podle mě z logiky nikoli zcela konzistentních důvodů - příslušný není, ale že v budoucnu in eventum příslušný být může (ovšemže i bez zvláštní právní úpravy soudního přezkumu!), považují pro právní jistotu v ústavním státě za nejhorší možné.“

- [12] Právní názory disentujících soudců podporují navrhovatelé argumentem, že vláda (disponující v Poslanecké sněmovně většinou) by mohla vyhlásit nouzový stav v zásadě kdykoliv a z jakéhokoliv důvodu a udržovat jej díky vládní většině poslanců po neomezenou dobu, aniž by mohl Ústavní soud – vzhledem k jeho argumentu o nepřezkoumatelnosti vyhlášení nouzového stavu – jakkoliv zasáhnout. K této situaci může dojít i v tomto případě, pokud usnesení o nouzovém stavu napadené tímto návrhem Poslanecká sněmovna nezruší. Znamenalo by to akceptaci protiústavního stavu a jeho absolutní nepřezkoumatelnost?
- [13] Navrhovatelé se domnívají, že nikoliv. Akceptují právní názor, že rozhodnutí o vyhlášení nouzového stavu představuje „akt vládnutí“, „který má normativní dopad, zásadně nepodléhá kontrole Ústavního soudu a je "přezkoumatelný" primárně demokraticky zvoleným politickým ("nesoudním") orgánem, kterým je Poslanecká sněmovna“. Zdůrazňují však, že na rozdíl od návrhu, o kterém rozhodoval Ústavní soud v řízení Pl. ÚS 8/20, **nepožadují přezkoumání důvodnosti rozhodnutí o vyhlášení nouzového stavu, nýbrž přezkoumání ústavnosti přijetí tohoto rozhodnutí. Tedy splnění podmínek stanovených ústavním zákonem o bezpečnosti ČR a Ústavou.**

V. Přezkoumatelnost krizových opatření

- [14] Formě krizových opatření se věnoval Ústavní soud v odst. 45 citovaného usnesení, v němž uvedl, že „usnesení o přijetí krizového opatření má právněnormativní obsah, který je vymezen obecným předmětem i třídou subjektů (viz bod 40). To znamená, že byt' není napadený akt nařízením ve smyslu čl. 78 Ústavy, má povahu obecného normativního právního aktu. Na základě uvedeného závěru o obecnosti předmětu i adresátů předmětného usnesení proto Ústavní soud dospěl k závěru, že napadené krizové opatření vlády má materiálně povahu jiného právního předpisu ve smyslu čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy nebo ustanovení § 64 odst. 2 zákona

o Ústavním soudu.“ Shodný závěr zaujal Ústavní soud i v usnesení ze dne 3. 11. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 99/20 (odst. 6): „*V případě usnesení vlády o přijetí krizového opatření se totiž jedná o právní předpis sui generis.*“¹

- [15] Může se tedy zdát, že existuje určitá „přezkumná dvoukolejnost“, kdy samotné rozhodnutí vlády o vyhlášení nouzového stavu Ústavní soud nepřezkoumává, ale rozhodnutí vlády o omezení práv a svobod občanů vyhlášená v době jeho trvání ano. Tak tomu však podle názoru navrhovatelů není.
- [16] Primárně navrhovatelé poukazují na čl. 6 odst. 1 zákona o bezpečnosti ČR: „*Současně s vyhlášením nouzového stavu musí vláda vymezit, která práva stanovená ve zvláštním zákoně a v jakém rozsahu se v souladu s Listinou základních práv a svobod omezují a které povinnosti a v jakém rozsahu se ukládají.*“ To vláda v usnesení o nouzovém stavu neučinila, čehož si všímá i Ústavní soud ve výše citovaném usnesení (odst. 28 a 29): „*V nyní projednávané věci vláda rozhodnutí o nouzovém stavu přijala a publikovala samostatně formou usnesení, přičemž konkrétní povinnosti i jejich rozsah stanovila až v navazujících opatřeních. Uvedený postup se formálně liší od postupu vlády zvoleného v minulosti při vyhlásování nouzových stavů [viz např. rozhodnutí vlády ze dne 2. 6. 2013 vyhlášené pod č. 140/2013 Sb. Pl. ÚS 8/20 8 (přijaté v souvislosti s povodněmi), rozhodnutí vlády ze dne 24. 1. 2007 vyhlášené pod č. 11/2007 Sb. (přijaté v souvislosti s větrnou kalamitou) či rozhodnutí vlády ze dne 2. 4. 2006 vyhlášené pod č. 121/2006 Sb. (přijaté rovněž v souvislosti s povodněmi)]. Postup vlády, která nejprve vydala samostatné rozhodnutí o vyhlášení nouzového stavu a následně stanovila konkrétní krizová opatření, jimiž byla implicitně omezena základní práva (a jejich rozsah) a ve kterých zároveň byly uloženy povinnosti (a jejich rozsah), není protiústavní. Vláda vymezila v usnesení o vyhlášení nouzového stavu omezovaná práva odkazem na § 5 písm. a) až e) a § 6 krizového zákona a na další konkretizující usnesení vlády. I přesto, že je takové implicitní vymezení obecné a neurčité, nelze je považovat za excesivní porušení či zneužití ústavního práva.“*
- [17] Ani navrhovatelé nepochybují o ústavnosti vládou zvoleného řešení, kdy nouzový stav je vyhlášen jedním usnesením a konkrétní omezení práv a svobod dalšími usneseními. Doplňují však, že uznal-li Ústavní soud popsany postup za legální, **nelze z materiálního hlediska na usnesení o nouzovém stavu a usnesení o krizových opatření hledět jako na oddělené akty, ale je nutné je z pohledu možnosti ústavního přezkumu považovat za jedno rozhodnutí stejného právního charakteru a společně přezkoumatelné.** Jen tím se pak může naplnit předpoklad uvedený v usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 13/20: „*Stanovení určité povinnosti nebo omezení krizovým opatřením vlády neznamena, že by se vůči základnímu právu nebo svobodě, do něhož je tímto způsobem zasahováno, neuplatnil požadavek podle čl. 4 odst. 4 Listiny, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a že taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům,*

¹ Obdobně i usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 10/20: „*Vzhledem k tomu, že napadená rozhodnutí vlády (krizová opatření – pozn. aut.) měla povahu právního předpisu sui generis, Ústavní soud je příslušný k projednání návrhu na jejich zrušení, avšak pouze v řízení o zrušení zákonů nebo jiných právních předpisů podle § 64 a násl. zákona o Ústavním soudu.*“

než pro která byla stanovena. Je vyloučeno, aby ústavně zaručená základní práva a svobody, do nichž by bylo zasazeno krizovým opatřením, byla vyňata z ochrany soudní moci ve smyslu čl. 4 Ústavy. Takovýto zásah musí vždy podléhat soudnímu přezkumu, a to přinejmenším ze strany Ústavního soudu. Krizová opatření vlády, kterými je zasahováno do základních práv a svobod přímo nebo která pro takovýto zásah prostřednictvím individuálního právního aktu vytvářejí právní základ, sice mohou mít různou podobu a obsah, pročez je nelze souhrnně podřadit pod jedinou kategorii právních aktů, z hlediska řízení před Ústavním soudem však musí být vždy v závislosti na svém obsahu přezkoumatelná buď jako právní předpis, nebo jako rozhodnutí či jiný zásah orgánu veřejné moci.“

- [18] Z výše uvedených důvodů jsou navrhovatelé přesvědčeni o tom, že usnesení o nouzovém stavu, jehož nedílnou součástí jsou v souladu s čl. 6 odst. 1 ústavního zákona o bezpečnosti ČR i krizová opatření, jsou společně způsobilá být předmětem abstraktního přezkumu Ústavním soudem. Jedná se o jiný právní předpis, jehož zrušení mohou navrhovatelé Ústavnímu soudu navrhnout podle § 64 odst. 2 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

VI. Neústavnost usnesení o nouzovém stavu

- [19] Podle čl. 1 Ústavy je Česká republika „demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.“ Podle čl. 67 odst. 1 Ústavy „Vláda je vrcholným orgánem výkonné moci“ a je odpovědná Poslanecké sněmovně, která jí může vyslovit nedůvěru.
- [20] Podle čl. 2 odst. 1 Listiny „Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“
- [21] Podle čl. 5 odst. 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky (dále jen „zákon o bezpečnosti ČR“) „vláda může vyhlásit nouzový stav v případě živelních pohrom, ekologických nebo průmyslových havárií, nehod nebo jiného nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožují životy, zdraví nebo majetkové hodnoty anebo vnitřní pořádek a bezpečnost.“
- [22] Podle čl. 6 odst. 2 téhož zákona „Nouzový stav se může vyhlásit nejdéle na dobu 30 dnů. Uvedená doba se může prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny.“
- [23] Podle čl. 6 odst. 3 téhož zákona „Nouzový stav končí uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen, pokud vláda nebo Poslanecká sněmovna nerozhodnou o jeho zrušení před uplynutím této doby.“
- [24] Podle čl. 5 odst. 4 téhož zákona „Vláda o vyhlášení nouzového stavu neprodleně informuje Poslaneckou sněmovnu, která může vyhlášení zrušit.“
- [25] Podle § 6 odst. 1 téhož zákona „Současně s vyhlášením nouzového stavu musí vláda vymezit, která práva stanovená ve zvláštním zákoně a v jakém rozsahu se v souladu s Listinou základních práv a svobod omezují a které povinnosti a v jakém rozsahu se ukládají.“
- [26] Z uvedeného ustanovení ústavního zákona o bezpečnosti ČR vyplývá, že ačkoli je to vláda, kdo nouzový stav vyhláší, zásadní roli v jeho „udržení“ hraje Poslanecká sněmovna. Usnesení

o nouzovém stavu však uvedené ústavní principy dělby moci nerespektuje a obchází nejen rozhodnutí Poslanecké sněmovny neprodloužit nouzový stav, ale také účel ústavního zákona o bezpečnosti ČR, jehož smyslem není vložit do rukou vlády neomezenou moc vyhlášovat nouzový stav a fakticky ho udržovat po jakoukoliv dobu bez souhlasu Poslanecké sněmovny (podle čl. 6 odst. 2 ústavního zákona o bezpečnosti ČR) a dokonce i v rozporu s vůlí Poslanecké sněmovny (podle čl. 5 odst. 4 ústavního zákona o bezpečnosti ČR). Opakovaným vyhlášením nouzového stavu proti vůli Poslanecké sněmovny z její kompetence nic nezbyvá, a to i při tvrzení, že má Poslanecká sněmovna oprávnění tento stav svým usnesením zrušit. Zaprvé se tím nezhojí mezitímní účinky protiústavně vyhlášeného nouzového stavu. Zadruhé najít politický konsensus k „aktivnímu“ zrušení nouzového stavu neodpovídá svou vysokou náročností pouhému neudělení souhlasu vládě s pokračováním v nouzovém stavu. Pokud by totiž s návrhem vlády na prodloužení nouzového stavu souhlasilo při plné účasti 100 poslanců, nouzový stav nemůže být prodloužen. Kdyby ovšem pro zrušení nouzového stavu hlasovalo při plné účasti opět 100 poslanců, nouzový stav nadále trvá.

- [27] Toho si je vědom i Senát, jemuž však Ústava ani jiné ústavní zákony nesvěřily (s výjimkou případu, kdy je Poslanecká sněmovna rozpuštěna) možnost přímo ovlivnit existenci ani trvání nouzového stavu. Může se pouze obrátit na Ústavní soud a zprostředkovaně plnit svou roli při ochraně ústavního pořádku. I s vědomím toho předseda Senátu otevřeným dopisem ze dne 14. 2. 2021 apeloval na členy vlády, aby respektovaly rozhodnutí Poslanecké sněmovny a shrnul v něm důvody významné i pro posouzení tohoto návrhu Ústavním soudem. Jedná se zejména o následující argumenty navrhovatele RNDr. Miloše Vystrčila, předsedy Senátu, zabývající se ústavní rovínou vládou zvoleného postupu:

„Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky jednoznačně svěřuje rozhodování o trvání nouzového stavu po dobu delší, než je 30 dnů, Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Vzhledem k závažnosti možných zásahů do základních práv během nouzového stavu je to důležité ustanovení, protože Poslanecká sněmovna, volená poměrným volebním systémem, je svým zastoupením vysoce reprezentativní a právě jí je odpovědná vláda, jejíž činnost kontroluje. Poslanecká sněmovna je tedy hlavní právotvornou komorou Parlamentu.

Zruší-li tedy Poslanecká sněmovna nouzový stav anebo nerozhodne o jeho prodloužení, nesmí vláda bezprostředně rozhodnout o vyhlášení obdobného nouzového stavu dalšího. V takovém případě by se totiž kontrolní působnost Poslanecké sněmovny vyprázdnila. Poslanecká sněmovna by sice vždy mohla nové vyhlášení nouzového stavu zrušit, ale vláda by mohla o jeho znovuzavedení chtít opětovně rozhodnout. Zásadní rozhodnutí o trvání nouzového stavu by se tak v rozporu s ústavním zákonem o bezpečnosti přesunulo do rukou vlády, která z nouzového stavu těží mj. výrazným rozšířením toho, co vše může, proto lze očekávat, že sama sebe omezovat nebude.

Na tomto základním ústavním stavu nic nemění ani krizový zákon, který opravňuje hejtmana v situaci, kdy stav nebezpečí nedostačuje ke zvládnutí krizové situace na území kraje, požádat vládu o vyhlášení nouzového stavu. Vláda jednak není povinna takové žádosti vyhovět, jednak je vzhledem k nutnému rozhodnutí o další platnosti krizových opatření dle stavu nebezpečí evidentní, že stav nebezpečí už trval, a teprve následně se ukáže, že nedostačuje. Každopádně je zřejmé, že příslušné ustanovení zákona (§ 3 odst. 5) se vztahuje na situaci, kdy v zemi nouzový stav není, a ukáže se potřeba jej mít. V České republice však nouzový stav trvá už od října a k tomu oprávněná Poslanecká sněmovna svým hlasováním rozhodla, že si jeho další trvání už nepřeje.“²

- [28] K podobnému závěru dospívají i přední čeští odborníci na ústavní právo, jmenovitě prof. JUDr. Jan Kysela, Ph.D., DSc.: „*Vláda na žádost hejtmanů prodloužila nouzový stav. A to i přes odmítavý postoj sněmovny, která žádosti o pokračování stavu nouze minulý čtvrtek nevyhověla. „Vládě se podařilo vytvořit nečekanou – a podle mého soudu absurdní – konstrukci, která je postavena na tezi, že když nesouhlasí poslanci, stačí souhlas hejtmanů,“ hodnotí ústavní právník z Právnické fakulty Univerzity Karlovy Jan Kysela. Upozorňuje ale, že to neodpovídá konstrukci ústavního zákona o bezpečnosti.“³ a doc. JUDr. PhDr. Jan Wintr, Ph.D.: „Nové vyhlášení nouzového stavu na základě žádosti hejtmanů na 14 dní v celé ČR je podle ústavního právníka Jana Wintra protiústavní. Fakticky jde podle něj stále o pokračování dosavadního nouzového stavu, které Sněmovna tento týden odmítla. To, že o nouzový stav nyní požádali hejtmani a že ho vláda vyhlásila na 14 dnů, podle Wintra na situaci nic nemění.“⁴*
- [29] Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že **smyslem napadeného usnesení vlády není vyhlášení „nového“ nouzového stavu v nových podmínkách, nýbrž faktické prodloužení dosavadního nouzového stavu vyhlášeného vládou usnesením ze dne 30. 9. 2020, č. 957 (391/2020 Sb.), opakovaně do 14. 2. 2021 prodlužovaného se souhlasem Poslanecké sněmovny, avšak od 15. 2. 2021 již v rozporu s vůlí Poslanecké sněmovny.** Tímto postupem byl znehodnocen základní princip fungování státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy, představující základní pilíř svobodné společnosti, jež stanoví, že „Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.“ Zároveň

² Obdobně i např. stanovisko České advokátní komory k vyhlášení nouzového stavu usnesením vlády ze dne 14. 2. 2021: „*Vyhlášení „nového“ nouzového stavu při ignorování role moci zákonodárné jakožto kontrolního mechanismu proto lze považovat za zásadní porušení nejenom ústavních principů zakotvených v ústavním zákoně o bezpečnosti ČR, ale zejména za evidentní ignorování podstaty parlamentní demokracie. Domníváme se, že připuštění relevance postupu některých hejtmanů a následného jednání vlády je obecně nepřijatelné a nemůže být odůvodněno ani potřebou dalšího boje s nákazou nemoci covid-19. Subjektivně prosazované kritérium odpovědnosti nemůže být nadřazeno Ústavě, jakožto základnímu pilíři demokratického uspořádání, a ochraně proti totalitě. Není též od věci zatím alespoň okrajově připomenout odpovědnost za škody způsobené fyzickým a právnickým osobám nezákonným postupem.“*

³ BUMBA, Jan a MARKOVÁ, Zuzana. Kysela: Prodloužit nouzový stav je protiústavní, opřené o zlý úmysl a hejtmani se staví nad sněmovnu. In: <https://plus.rozhlas.cz/> [online]. 15. 2. 2021 [cit. 16. 2. 2021]. Dostupné z: <https://plus.rozhlas.cz/kysela-prodlouzit-nouzovy-stav-je-protiustavni-oprene-o-zly-umysl-a-hejtmani-se-8426921>

⁴ ČTK. Nové vyhlášení nouzového stavu je podle právníků nyní protiústavní. In: <https://www.ceskenoviny.cz/> [online]. 14. 2. 2021 [cit. 16. 2. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskenoviny.cz/zpravv/nove-vyhlaseni-nouzoveho-stavu-je-podle-pravniku-nyni-protiustavni/1996268>

tím vláda snížila význam ústavního pořádku, který lze díky působení některých ústavních činitelů v posledních letech pozorovat, a v zásadě popřela podstatu Ústavy, která stanovuje závazná pravidla fungování demokratického státu a jejích složek.

- [30] To lze vyčíst i z toho, že usnesení o nouzovém stavu fakticky nereagovalo na žádné nové skutečnosti, či okolnosti, které by opětovně dávaly důvod k vyhlášení nového nouzového stavu. Naopak v České republice během „nového“ vyhlášení nouzového stavu panovaly tytéž podmínky, jako v zásadě celý předcházející rok i rok letošní. Vláda tedy neměla žádný nový či neznámý důvod toto usnesení vydat a měla respektovat jednoznačně vyjádřenou vůli Poslanecké sněmovny nouzový stav ukončit. O to spíše, když by takové ukončení bez dalšího neohrozilo ochranu důležitých hodnot a práv, včetně práva na život. Český právní řád nabízí při stavu nebezpečí a při využití zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, funkční alternativy. Vládě nic nebránilo už dávno projednat, předložit a zajistit přijetí tzv. pandemického zákona. Z toho plyne, že se vláda neocitla ve stavu podobném ústavní nouzi, kdy nezbyvá než porušit dílčí ústavní pravidlo, aby byl zachráněn celý ústavní řád, stát či společnost.
- [31] Názoru navrhovatelů o faktickém prodloužení existujícího nouzového stavu, avšak proti vůli Poslanecké sněmovny, nasvědčuje i těsná časová návaznost „nového“ nouzového stavu, který začínal ve stejný okamžik, kdy předchází nouzový stav podle jednoznačně a závazně projevené vůle Poslanecké sněmovny skončil.
- [32] V situaci, kdy vláda pohrdla rozhodnutím Poslanecké sněmovny (neprodloužit nouzový stav), považují navrhovatelé za nedostatečné vyčkávat s přezkumem usnesení o nouzovém stavu a navazujících krizových opatření na opakovaná rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Obsahem jejího rozhodování nikdy nebude posouzení ústavnosti postupu vlády při vyhlášení nouzového stavu, nýbrž pouze rozhodnutí o jeho trvání.
- [33] Napadený postup vlády neospravedlňuje ani žádost hejtmanů a primátora hl. m. Prahy o vyhlášení nouzového stavu. Ačkoli tito využili pravomoci dané jim § 3 odst. 5 krizového zákona, vláda nebyla povinna (ani oprávněna) nouzový stav vyhlásit, pokud je to v rozporu s ústavními principy zakotvenými v ústavním zákoně o bezpečnosti ČR a v rozporu s jednoznačně vyjádřenou vůlí Poslanecké sněmovny.
- [34] Na žádost hejtmanů nelze také nahlížet jako na novou událost, jak zmíněno výše. O to spíše, když to byla vláda, která hejtmany vyzvala k podání žádostí, na které je navíc třeba pohlížet jako na podněty k vyhlášení nouzového stavu. Opačný přístup totiž v zásadě obchází význam Poslanecké sněmovny v této věci. Ovšem takový stav nastal, když vláda poté, co nepochodila s žádostí o prodloužení nouzového stavu u Poslanecké sněmovny, podala v zásadě totožnou žádost jednotlivým hejtmanům.
- [35] I pokud by Poslanecká sněmovna na nejbližší schůzi tento „nový“ nouzový stav nezrušila, nic to nemění na skutečnosti, že byl vyhlášen v rozporu s podmínkami ústavního pořádku. Nic to

také nemění na oprávnění Ústavního soudu rozhodnout o neústavnosti usnesení o nouzovém stavu a souvisejících krizových opatření.

- [36] **Na základě uvedených argumentů mají navrhovatelé za to, že usnesení o nouzovém stavu je protiústavní a podávají návrh na jeho zrušení podle § 64 odst. 2 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu ve spojení s čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy.**

VII. Neústavnost krizových opatření

- [37] Vzhledem k tomu, že usnesení o nouzovém stavu bylo přijato vládou v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, považují navrhovatelé i krizová opatření vyjmenovaná v odst. 2 tohoto návrhu za protiústavní. To nejen z důvodu, že jsou faktickou součástí usnesení o nouzovém stavu, ale také proto, že jsou na trvání nouzového stavu existenčně závislá.
- [38] To plyne ze znění krizového zákona, resp. z návětí např. § 5: „*Za nouzového stavu nebo za stavu ohrožení státu lze na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu omezit ...*“ a § 6 odst. 1: „*Vláda je oprávněna v době trvání nouzového stavu na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu nařídit ...*“ zmíněného zákona.
- [39] Pokud zde tedy není nouzový stav, resp. jeho vyhlášení proběhlo protiústavním způsobem, nemohou ani existovat krizová opatření, která je vláda oprávněna vydávat výlučně během nouzového stavu. K tomu lze odkázat na odst. 9 usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 11. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 105/20-2: „*Podmínky individuálnosti, aktuálnosti a bezprostřednosti zásahu do ústavně zaručených [základních práv a svobod] stěžovatele je nutno v souvislosti s napadenými akty vlády interpretovat tak, že se vládními usneseními - a v plné míře to platí zejména o vyhlášení či prodloužení nouzového stavu - otevírá prostor, aby byla za daného stavu vydávána další, tentokrát již konkrétní opatření exekutivních orgánů.*“ a přiměřeně na nález Ústavního soudu z dne 1. 11. 2001, sp. zn. III. ÚS 274/01: „*V řadě svých rozhodnutí pak Ústavní soud zformuloval hlediska posuzování ústavnosti zmocňovacích zákonných ustanovení, a od nich se odvíjejících hledisek posuzování souladu "jiných právních předpisů" se zákony. Dle nálezů sp. zn. Pl. ÚS 17/95 a Pl. ÚS 43/97 "jiný právní předpis" nemůže vybočit ze zákonných mezí - nemůže tedy být praeter legem, jinak řečeno, musí se držet v mezích zákona, které jsou buď vymezeny výslovně anebo vyplývají ze smyslu a účelu zákona. Dle nálezů sp. zn. Pl. ÚS 45/2000 ústavní vymezení odvozené normotvorby exekutivy spočívá na následujících zásadách: "Jiný právní předpis" musí být vydán oprávněným subjektem, nemůže zasahovat do věcí vyhrazených zákonu (nemůže tedy stanovit primární práva a povinnosti); musí být zřejmá vůle zákonodárce k úpravě nad zákonný standard (musí být tedy otevřen prostor pro sféru "jiného právního předpisu").*“
- [40] Za nejvýraznější příklad porušení lidských práv v tomto ohledu pak navrhovatelé považují **usnesení vlády ze dne 14. 2. 2021, č. 127 (61/2021 Sb.), krizové opatření o omezení volného pohybu osob**, kterým byl s výjimkami omezen volný pohyb osob po České republice v době od 21:00 do 04:59. Tímto opatřením vláda omezila svobodu pohybu, aniž by však uvedené opatření

mohlo mít skutečný význam pro zmírnění pandemie. O to spíše, když obdobné omezení neplatí v hromadných dopravních prostředcích, ve veřejných venkovních prostorech apod., kde se díky ostatním krizovým opatřením kumulují občané fakticky nekontrolovatelným způsobem. Navíc jde o omezení, které nemůže být vyhlášeno na základě jiného zákona (např. zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů), jako v případě některých jiných krizových opatření. Porušení základních lidských práv vládou je tedy o to závažnější, když ta zneužívá protiústavně vyhlášeného nouzového stavu k bezdůvodnému omezování pohybu občanů, aniž by k tomu měla potřebný podklad (vyhlášení nouzového stavu).

VIII. Přednostní projednání

- [41] Ústavní soud je ve světle § 39 zákona o Ústavním soudu oprávněn tento návrh projednat přednostně. Ačkoli jde o institut, který soud využívá výjimečně, jsou navrhovatelé přesvědčeni, že nastala situace postup podle zmíněného ustanovení ospravedlňuje.
- [42] Jak již popsáno výše, nyní je to pouze Ústavní soud, který může zamezit vládě v libovolném protiústavním vyhlášení nouzového stavu. Může tak ale učinit jen tehdy, kdy bude existovat akt (usnesení o nouzovém stavu), který by mohl zrušit (viz § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu). Vzhledem k tomu, že nouzový stav byl vyhlášen na dobu 14 dnů s účinky od 15. 2. 2021, čas k zásahu je krátký.
- [43] **S ohledem na uvedené a pro závažnost situace, její ústavněprávní rovinu a nezbytnost v co nejkratším čase narovnat pokřivený stav demokratického zřízení České republiky způsobený vyhlášením protiústavního usnesení o nouzovém stavu, podávají navrhovatelé tento návrh na předběžné projednání návrhu podle § 39 zákona o Ústavním soudu.**

IX. Akademický výrok

- [44] Pokud Ústavní soud tento návrh přednostně neprojedná, resp. rozhodnutí o něm bude vydáno až poté, co neústavní nouzový stav skončí, považují navrhovatelé za vhodné, aby soud vydal alespoň akademický výrok. Tak Ústavní soud činí např. v případech již ukončených zásahů orgánů veřejné moci do základních lidských práv a svobod. Navrhovatelé proto navrhují, aby Ústavní soud v takovém případě rozhodl takto:

Usnesením vlády České republiky ze dne 14. 2. 2021, č. 125 (59/2021 Sb.), kterým byl vyhlášen nouzový stav, byly porušeny principy demokratického státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy.

X. Návrh

- [45] Vyhlášený nouzový stav je mimořádnou okolností, v jejímž důsledku dochází k masivním zásahům do lidských práv a svobod. Takové zásahy však nemohou být libovolné, ale naopak výhradně proporcionální, vždy v souladu se zamýšleným účelem, pro který byl nouzový stav vyhlášen. Vláda proto i v rozebíraném případě měla postupovat striktně podle ústavního pořádku České republiky a dbát zvýšené opatrnosti při vyhlášení usnesení o nouzovém stavu i krizových opatření. To zejm. z důvodu, že jakákoli omezení přijatá v souvislosti s nouzovým stavem působí vůči recipientům okamžitě a v zásadě bez náhrady.
- [46] K předejití zneužití pravomoci vlády vyhlásit nouzový stav, ale i svévolně vyhlásovat omezení lidských práv a svobod slouží Poslanecká sněmovna. Její pravomoc ovlivňovat trvání nouzového stavu je zásadním projevem parlamentní demokracie. Vyhlášením „nového“ nouzového stavu však vláda tuto pravomoc vyprázdnila a rozhodla se postupovat proti vůli Poslanecké sněmovny, což jí nepřísluší. Takový stav nelze akceptovat.
- [47] Navrhovatelé z výše uvedených důvodů navrhuji, aby plénum Ústavního soudu vydalo podle § 70 zákona o Ústavním soudu následující

n á l e z

- I. **Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 125 (59/2021 Sb.), se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.**
- II. **Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 126 (60/2021 Sb.), krizové opatření o zákazu maloobchodního prodeje a služeb, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.**
- III. **Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 127 (61/2021 Sb.), krizové opatření o omezení volného pohybu osob, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.**
- IV. **Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 128 (62/2021 Sb.), krizové opatření o omezení provozu orgánů veřejné moci a správních orgánů, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.**
- V. **Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 129 (63/2021 Sb.), krizové opatření o omezení provozu škol a školských zařízení, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.**
- VI. **Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 130 (64/2021 Sb.), krizové opatření o zajištění nezbytné péče o děti ve věku 3-10 let zaměstnanců obcí a krajů zařazených k výkonu sociální práce a poskytovatelů sociálních služeb, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.**

- VII. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 131 (65/2021 Sb.), krizové opatření o zákazu návštěv ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- VIII. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 132 (66/2021 Sb.), krizové opatření o vycházkách v zařízeních sociálních služeb, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- IX. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 133 (67/2021 Sb.), krizové opatření o zákazu návštěv ve vazebních věznicích, věznicích a detenčních ústavech, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- X. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 134 (68/2021 Sb.), krizové opatření o omezení volného pohybu osob při vstupu na území okresů Cheb, Sokolov a Trutnov, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- XI. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 135 (69/2021 Sb.), krizové opatření k zajištění kritické infrastruktury, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- XII. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 136 (70/2021 Sb.), krizové opatření o provozu krematorií, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- XIII. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 137 (71/2021 Sb.), krizové opatření o pracovně lékařských prohlídkách, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- XIV. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 140 (72/2021 Sb.), krizové opatření o provozu datových schránek zdarma, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- XV. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 141 (73/2021 Sb.), krizové opatření o možnosti urychlení změny zaměstnavatele pro cizince pobývající v ČR, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.
- XVI. Usnesení vlády ČR ze dne 14. 2. 2021, č. 143 (74/2021 Sb.), krizové opatření o usnadnění výplaty sociálních dávek, se dnem vyhlášení tohoto nálezu zrušuje.

skupina senátorů Senátu Parlamentu České republiky
jednající předsedou Senátu RNDr. Milošem Vystrčillem

zastoupení JUDr. Petrem Tomanem, LL.M., advokátem